

LUCRAZNEBA

VERSKI · LIŠT · ZA · MLADINO

LETO V.

1934/35. APRIL

ŠTEV. 8.

Opešal je v močeh,
podre ga križ, naš greh.

Vtopljen v dolge svetá
leži potrť na tleh.

Mož bolečin

Saj ga poznaš, kdo je to, ki leži pod težkim križem na tleh. Vzel je nase grehe celega sveta. V tej uri, ko hoče vsem pomagati, je od vseh zapuščen.

Da, popolnoma sam je. Ti pa morda tako rad zahajaš v slabo družbo. Le poslušaj ga, kako ti govori: »Beži pred hudobnimi tovariši in tovarišicami! Ne govori venomer! Koliko laži, grdih besed in kletvic si že izrekel!«

Zdaj veš, zakaj Jezus molči. Zato, da bi se tudi ti navadil molčati.

O dobro vem, kaj imaš ti posebno rad. Mehke blazine, sladko jed in pijačo. Poglej Jezusa! Trda prašna cesta je njegova blazina, cel dan ni dobil grižljaja in njegova usta so vsa izsušena.

Ti si ves v skrbeh, če je tvoja obleka dovolj lepa, če so tvoji čeveljčki dovolj nežni, če so tvoje rokavičke gladke, če so lasje lepo počesani. Poglej Jezusa! Še najpotrebnejšo obleko so mu vojaki pograbili. Njegovo glavo krasi krona sramote in bolečin.

Tvoje oči hočejo videti vedno najlepše stvari. In Jezus? Kaj gleda Jezus pred seboj? Tvojo dušo! Odrešenik te čaka, da bi se ti zgrudil k njemu in mu zašepetal: »Jezus, zdaj se bom pa zares poboljšal. Ti ne trpiš zame zastonj.«

Ta, ki čaka nate v tabernaklju je prav isti ubogi, molčeči in trpeči Jezus. Obišči ga prav vsak dan v tem svetem postnem času in mu povej, da ga ne boš več žalil.

Ivan Podobnikar:

Veliki petek

Razbičan, zapljuvan,
stopa s križem na raméh
Jezus po peščenih tleh;
kri presveta teče mu iz ran.

Ko sprevod dospe
na strašni kraj lobanj —
že odmevajo udarci kladiv
preko gozdov in poljan.

Gospod zaklical je ob treh:
»Zdaj dopolnjeno je vse.«
Izbrisan je brezčutni greh.
Za nas Odrešenik umre ...

Med gromom in potresom
sovražna tolpa z Golgote beži.
Marija le junaška žena
pod križem Sinovim stoji.

Halo! Zelo važno! Berite!

Prihodnji mesec »Lučki« ne bodo priloženi Jezusovi dnevi! Zakaj pa ne?

Zato, ker bo glavni pripravljalni odbor za ljubljanski evharistični kongres razposlal še ta mesec vsem gospodom katehetom in zavodom toliko »Jezusovih dni«, kolikor jih bo vsak gospod naročil. V mesecu majniku naj bi vsi slovenski otroci izpolnjevali »Jezusove dneve« za srečen uspeh evharističnega kongresa. — Tako boste tudi vi, dragi Lučkarji, te lističe dobili pri svojem gospodu katehetu.

Vse ljubljanske otroke vabimo na

Otroško evharistično akademijo,

ki bo dne 30. t. m. ob 4 pop. in v nedeljo 31. t. m. ob 5 popoldne v veliki dvorani hotela »Union«. Spored bo sledeči:

- 1.) »Evharistična procesija« (Deklamacija)
- 2.) »Kristus, kraljuj!« (Rajanje in petje dečkov)
- 3.) Govor urednika »Lučke«
- 4.) Sveta Klara (Deklamacija)
- 5.) Tri evharistične pesmi zapoje deklice
- 6.) Blažena Imelda (Deklamacija)
- 7.) Sv. Tarcizij (Igrica v dveh dejanjih)
- 8.) Sv. Pashal (Prizorček z rajanjem in petjem).

Vstopnice za soboto dobite pri svojem g. katehetu à 1, 2 in 3 Din. — V nedeljo je vstopnina višja, le stojišča za otroke ostanejo à 1 Din.

P. Metod Turnšek, S. O. Cist.

Prijateljski pogovori o sv. maši

Blagoslov.

Mašnik poljubi oltar (t. j. Jezusa), se obrne k ljudstvu in da blagoslov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Ta blagoslov nas spominja na blagoslov, ki ga je dal naš Učenik svojim apostolom, preden se je dvignil v nebo. Od takrat

si vsi verni kristjani žele sv. blagoslova. — Kako lepo je, kadar mati svojega otroka zvečer, preden ga dene spat, prekriža in s tem blagoslovi! Kolikerim je že blagoslov staršev ob slovesu ostal do smrti v spominu in jih v tujini varoval hudega! Sv. blagoslov ima moč. Križ dragih nam roditeljev na našem čelu je nam poroštvo Kristusovih milosti!

Kristjani in zlasti otroci radi prejemajo blagoslov od duhovnika. Saj je duhovnik Kristusov namestnik. In Jezus je tako rad blagoslavljal otroke.

Ko škof novomašnike posvetijo, mu med drugimi dolžnostmi nalože tudi dolžnost blagoslavljanja.

Zato je prelepa navada v nekaterih krščanskih pokrajinah, da družine prosijo za duhovnikov blagoslov, ne samo takrat, ko je novomašnik, marveč vselej, kadarkoli jih pride obiskat. Blagor takim družinam, zakaj sam Jezus jih blagoslavlja po svojih duhovnikih.

Zadnji evangelij.

Ali se vam ne zdi čudno, ko vidite, da bere ali moli mašnik še evangelij, potem ko je že naznanil, da je konec sv. maše! V prvih časih res niso brali tega evangelija. Pa čemu so ga potem uvedli? Takoj vam povem. Prvi kristjani so zelo radi pobožno prebirali sv. pismo, zlasti začetek Janezovega evangelija. Prosili so tedaj duhovnika, naj bi jim ga bral nad njimi kot poroštvo blagoslova in varstva. Kmalu je ta pobožnost postala tako velika, da niso mogli posamič vsem zadostiti. Zatorej je bilo najbolj enostavno, da so ta evangelij kar h koncu sv. maše priključili, tako se je mogel vsakdo okoristiti s tem. Še sedaj mnogi ljudje radi berejo ta evangelij nad nevihto, da bi bili obvarovani pred vsakršno nezgodo. To je lepa navada.

Po sv. maši.

Sv. daritev je končana. Mašnik poklekne na prvo stopnico ter moli pozdrav Mariji, Materi milosti in nebeški Kraljici. Njej izroči sebe in vse vernike v varstvo.

Duhovnikovo srce je sedaj prepolno svetih čuvstev: misli na vso sv. cerkev, na one, ki so zvesti, in one, ki milosti zavračajo in tavajo v grehah. Kaj more bolj želeti, kot da bi ti nesrečni ljudje zapustili greh, si očistili duše in živeli božje življenje. Za spreobrnjenje grešnikov moliti smo dolžni. To so

KRISTUS KRALJUJ!

P. KRIZOSTOM O.F.M.

P. Francè RČKO

Mogočno

1. No - goč - no se dvig - ni nam spev iz sr - ca v pozdrav Re - še - ni - ku, Vla
2. Da - ru - je - mo v da - no ti svo - je sr - ca, de - jan - ja, be - se - de, vse
3. Po - ži - vi nam ve - ro vnaj - več - jo skrivnost ve - čer - je ne - beške vseh
4. U - tr - di Zve - li - čar nam u - pan - je zdaj. Po rešnem Těle - su o -
5. Lju - be - zen go - re - čo nam vsr - čih u - žgi do Ho - stije be - le, do

I.
dar - ju sveta. Kris - tus Kraljuj! Kris - tus zmaguj! V Ho - stiji sve - ti nam
mi - sil, želje. Kris - tus Kraljuj! Kris - tus zmaguj! V Ho - stiji sve - ti nam
sve - tih sladkost. Kris - tus Kraljuj! Kris - tus zmaguj! V Ho - stiji sve - ti nam
be - laš nam raj. Kris - tus Kraljuj! Kris - tus zmaguj! V Ho - stiji sve - ti nam
re - š - nje Kr - vi. Kris - tus Kraljuj! Kris - tus zmaguj! V Ho - stiji sve - ti nam

II.

jo - ča - ne - je.
gospo - duj! v Ho - sti - ji sve - ti nam go - spo - duj!
gospo - duj! v Ho - sti - ji sve - ti nam go - spo - duj!
gospo - duj! v Ho - sti - ji sve - ti nam go - spo - duj!
gospo - duj! v Ho - sti - ji sve - ti nam go - spo - duj!

naši nesrečni bratje in sestre, ki jim moramo pomagati do prostosti od greha.

Satan si veliko prizadeva, da bi žrtve, ki jih je zaslužnil, obdržal, zlasti pa preži noč in dan na nove žrtve. Po svoji zlobnosti zalezuje človeka, kjer le more. Zato je molitev zoper satana k sv. nadangelu Mihaelu toliko bolj potrebna, kolikor hujši so boji, kolikor silnejši je satan.

Trikraten klic k presv. Srcu Jezusovemu nam pa pove, da sami iz sebe nič ne moremo, marveč da je naša moč in zmaga v Gospodu Jezusu. Po božji dobroti smo bili ustvarjeni, po božji dobroti smo bili odrešeni, po božji dobroti bomo tudi zveličani.

Na željo sv. očeta se tem molitvam po potrebi lahko doda kaka posebna prošnja, kakor so pač potrebe sv. cerkve.

Dragi otroci! V »Lučki« ste že brali in povsod čujete o strašnem trpljenju in preganjanju kristjanov na Ruskem. Kakor da si satan hoče tukaj narediti drugi pekel. Vsa Rusija gori v brezbožnih plamenih. In kaj je hujšega od požara? Tedaj je pomoč neobhodno potrebna. Rusija gori! Rešujmo Rusijo, rešujmo nedolžne duše, rešujmo nesrečno mladino! »Odrešenik sveta, reši Rusijo!« Sv. oče Pij XI. so na ta vzdih navezali tudi odpustek, da bi ga verniki tem raje vzklikali. Kako lepo ga je vzdihniti ob zaključku sv. maše!

Dragi mali kristjani, samo pol ure traja najsvetejše dejanje na svetu, samo nekaj sto korakov, pa že lahko dospeš do najžlahtnejših biserov v nebesih in na zemlji! Kaj najbolj veseli one, ki so v večnosti? To, da so se čim večkrat in s čim večjo pobožnostjo udeleževali sv. maše. Blagor mu, ki razume in ljubi sv. mašo! Otroci vzljubite sv. mašo in tako jo ljubite, da boste pripravljeni raje vse svetno izgubiti, vse pretrpeti, kakor pa ta nebeški, rajski dar na zemlji po svoji krivdi zavreči.

Gospod z vami.

LJUBLJANSKI LUČKARJI!

Opozarjam vas, da bodo veliki teden in v velikonočnih praznikih v dramskem gledališču igrali pasijonsko dramo »V ČASU OBISKANJA« t. j. osem postaj v Jezusovem poslanstvu, ki jo je napisal g. Fran Gregorin. Kdor le more, naj si ogleda to prekrasno dramo, da mu bo v srcu vzplamtela nova ljubezen do trpečega Gospoda.

Sv. Izidor seje, angeli pa zalivajo.

Sv. Izidor

Sveti Izidor je bil zakupnik gospoda Ivana Bergas iz Madrida. Pridno je obdeloval polja; ni pa bilo dneva, da ne bi na vse zgodaj zjutraj odhitel v bližnjo cerkvice svete Magdalene, kjer je bil pobožno pri sv. maši. Sv. maša mu je bila največja tolažba in največje veselje. Če je imel več časa, je ostal še po sv. maši v cerkvi in se pobožno pogovarjal z Jezusom v tabernaklju.

Hudobni ljudje so očrnili Izidorja pri njegovem gospodarju, češ da je lenuh, ki hodi raje v cerkev, kot na delo — in da najemnine gotovo ne bo mogel plačati.

Gospod Bergas se je hotel sam prepričati in je šel zgodaj zjutraj na polje. Izidorja res ni našel tam — toda, kako je ostrmel, ko je zagledal angela, ki je z dvema konjema oral njivo

namesto Izidorja. Šel je tiho domov, poln globokega spoštovanja do svetnika.

Izidor pa je zahajal tudi od tedaj vsako jutro k sv. maši. Po sv. maši se je pa vedno lotil dela z vso vnemo in ljubeznijo.

Hudobni obrekovalci pa niso mirovali. Zopet in zopet so tožili svetega zakupnika pri njegovem gospodarju. Gospodar je poklical Izidorja predse in ga vprašal, če ne bo imel radi zapravljanja časa slabe letine in če ne bo mogel plačati najemnine. Izidor mu je prijazno odgovoril: »Počakajva do žetve. Če bodo polja, ki jih jaz obdelujem, rodila manj, kot polja sosedov, mi lahko odtrgate del mojega zaslužka.«

Ko je prišla žetev, je pridelal Izidor mnogo več, kot vsi njegovi sosedje, ki so delali noč in dan v potu svojega obraza — pa so pri delu na Boga pozabili.

Sv. Izidorju je pomagal delati sam evharistični Kralj, ki je svetnika znova in znova pri sv. mši blagoslavljal in mu pošiljal v pomoč svoje svete angele.

† P. Ciril Bračko.

Dne 12. februarja t. l. nam je naznanil veliki zvon Matere Milosti v Mariboru žalostno novico, da je umrl preč. p. Ciril Bračko. Rodil se je 1. junija 1880. l. v Zibiki okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 23. septembra l. 1885. je prejel redovno obleko sv. Frančiška in dovršil gimnazijo v Gorici ter bogoslovje v Kamniku in v Ljubljani. V Ljubljani je bil tudi posvečen v mašnika 14. julija 1910. Ko je končal leta 1911. bogoslovje je prišel v Maribor za kaplana in prevzel mesto kateheta na osnovni šoli v Krčevini. Tedaj so bili časi, ko se je bil boj za obstanek slovenske šole. A vseeno je bil on noč in dan na mestu. Stal je trdno kljub psovkam in grožnjam nasprotnikov. Njemu je bil pri srcu le blagor slovenske mladine. Leta 1922. je bil izvoljen za gvardijana in župnika v sv. Trojici v Slov. gor. kjer je ostal do leta 1926. Istega leta je zopet prišel v Maribor za kateheta k svoji ljubi mladini. Toda moral jo je zapustiti. Že leta 1933. spomladi ga je zadela rahla kap. Toda takoj, ko si je le malo opomogel je hitel v šolo. Lansko leto majnika pa ga je zopet zadela kap in sta mu ohromeli leva roka in noga. Ko se mu je noga malo popravila je hodil ob palici na kor k sv. maši. Že je mislil, da mu bo pomladansko sonce priklicalo zdravje, toda Bog je hotel drugače. Dne 8. febr. ga je zopet zadela kap in je bil ves čas v globoki nezavesti, iz katere se pa ni več zbudil.

On je bil tisti, ki nas je zbral v skupni krog križarjev. Bodril nas je k čednostnemu življenju kakor ga je živel sv. Frančišek. Ko pa smo dobili

† P. Ciril (na desni) med mariborskimi Križarji.

drugega voditelja, smo ga kljub temu večkrat obiskali. To mu je lajšalo trpljenje, ko je videl, da ga imamo radi. Vselej, ko nas je zagledal, mu je zaigral na ustih blažen smehljaj. Ko mu je bolezen malo odlegla se je celo šalil z nami. Že smo upali, da ozdravi, pa ga je Bog poklical k sebi. Mi križarji pa mu hočemo ostati vedno zvesti in ga obdržati v hvaležnem spominu.

Ti pa naš prvi voditelj, prosí ljubelega Jezusa za nas, da tudi mi vztrajamo v dobrem in se enkrat združimo s Teboj v nebesih.

Uživaj božjo slavo!

V imenu Mariborskih križarjev

Trampuž Radoslav.

Naši Malki

(† 8. II. 1935, v Nazarjah)

Bilo je v zimskem jutru, **Naši Malki** ki župnijski cerkvi nena-doma oglasili zvonovi, ki so naznanili, da je ugasnilo življenje pridne in vzorne sedemletne deklince Malke Pečnikove.

V zgodnji pomladi njenega otroškega življenja jo je poklical Bog v večno veselje. Hodila je v prvi razred. Bila je zelo marljiva in je z veseljem poslušala g. učitelja in g. kateheta in oba sta bila vesela pridne učenke. Rada je pela in ko je znala brati, je z veseljem brala »Lučko«, iz katere je zajemala ljubezen do Jezuščka.

V cvetoči mladosti in sveti nedolžnosti je izdihnila svojo blago dušico. Sedaj se raduje med angeli in uživa neminljivo srečo. Rešena je vseh nevarnosti sveta, ker je pri svoji nebeški mami doma.

Njen obrazek je bil bel ko lilijski cvet, ko je ležala na odru. Na glavi je imela lep venček in okoli nje so cvetele sveže bele ciklame.

Zalostnih src smo Malko spremili v župnijsko cerkev. Med sv. mašo so prav lepo peli otroci. Iz src jim je privrela tudi pesmica: »Angelčki stopajo skozi nebesa.« Po sv. maši so pri cerkvenih vratih zapeli otroci v slovo: »Spomladi vse se veseli«. Vse je zaplakalo z njenimi starši in enajsterimi sestricami in bratci. Razvila se je potem lepa vrsta otroških nedolžnih src proti pokopališču, kjer nam jo je zemljica skrila izpred naših oči.

In splavala je v nebeške višave,
Jezuščku nesla je prve pozdrave.
Zvonovi so zadnjič zapeli iz lin,
ostal nam je v srečju njen sladki spomin.

Dve cvetki sta zveneli.

Zalostno novico sporočamo. Nenadoma je Bog poklical k sebi dve članici Marijinega vrtca, — učenki petega razreda in sicer obe isti dan. Bili sta to Minka Šket in Anica Stancer.

Težko nam je bilo slovo od dragih prijateljic. Na zadnji poti, smo jih spremljali otroci cele šole. Otroci Marijinega vrtca smo imeli svetinje na prsih. Na čelu spreveda smo nosili dva venca in Marijino zastavo. Sremljali smo jih najprej v cerkev k črni sveti maši in potem na pokopališče, kjer smo se zelo ganljivo poslovili od Anice in Minke.

Ob odprtem grobu je neka deklica Marijinega vrtca deklamirala lepo pesmico, ki jo je zaključila z tolažilnimi besedami: »Na svidenje, dragi Anica in Minka, pri Jezusu in Mariji.« Žalno slovestnost so zaključili otroci pevci z dvema pesmicama.

Anici in Minki posvečam sledečo pesmico:

Zvonovi so zapeli,
pretresljivo žalostinko,
poklical Bog je k sebi
Anico in Minko.

To sta bili
lepi dve cvetlici,
ki sta vzkliili,
na Marijini gredici.

Pri materi Mariji,
pri Jezusu sta zdaj,
pri angelcih v nebesih
uživata že raj!

In nas ne pozabita,
predobri deklici,
Le Jezusa prosita,
da raj nam podeli.

Erika Regoršek uč. 4. raz. Šmarje pri Jelšah.

Tone Prozarič:

Uhač piše Lučkarjem

15. V greznici.

Mislili boste, da je bila moja maščevalnost gotovo utešena, pa se motite. Nesrečnega Gusteljna sem imel tako na piki, da

sem si iz sovraštva izmislil novo hudobijo, ki sem jo pozneje bridko obžaloval. Po tisti zgodbi z žabico smo imeli pred njim več ko mesec dni mir. Nekega dne pa ga je njegov oče zopet pripeljal in prav nihče se ga ni razveselil.

»Kako naj zdaj tega čudnega dečka zabavamo?« je Peter vprašal Katko.

»Povabi ga, naj gre z vami dečki, ko boste na oslih jahali v gozd! Hinko naj ima Sivčka, Gustelj vprežnega osla, ti pa lahko jahaš svojega konjička.«

Peter: »Ta misel res ni napačna. Samo če bo hotel iti.«

Katka: »Gotovo bo šel. Kar osedlaj konjička in oba osla! Ko bo vse pripravljeno ga pa povabi!«

Peter je šel po Gusteljna in ga dobil na vrtu, kjer je dražil Lojzka in Jakca. Rekoč, da jima hoče pomagati in svetovati, kako naj očedita svoj mali vrtec, je prevrnil vsako stvar, pulil zelišča, presajal cvetlice, obrezoval jagodnjake in povsod napravil grozen nered. Uboga fantka sta ga skušala od tega početja odvrniti, pa je zdaj brenil, zdaj udaril z lopato, tako, da sta oba jokala pri ostankih svojih rožic in zelišč, ko je prišel Peter do njih.

»Zakaj pa nadleguješ moja uboga bratranca?« vpraša Gusteljna nejevoljno.

Gustelj: »Saj ju ne nadlegujem, ampak jima pomagam.«

Peter: »Če pa tvoje pomoči ne marata?«

Gustelj: »Pa pomagati je treba, četudi nočeta.«

Lojzek: »Zato se naju upa nadlegovati, ker je dvakrat večji od naju. Tebe in Hinkota se ne bi upal.«

Gustelj: »Jaz da se ne bi upal? Le še enkrat reci!«

Jakec: »Nak, ne bi se upal ne, da veš! Peter in Hinko sta še bolj močna nego žaba, da boš vedel!«

Ko je Jakec omenil žabo, je Gustelj zardel, prezirljivo skomignil z rameni in Petra vprašal:

»Priatelj, ali me nisi hotel nekaj vprašati? Zdelo se mi je, da mene iščeš, ko si prišel semkaj.«

»Da, prišel sem te povabit na izlet z osli«, odvrne Peter hladno. »V četrto ure bodo pripravljene. Bi ti šel z menoj in Hinkotom na sprehod v gozd?«

»Seveda, saj to je izvrstna misel!«

Peter in Gustelj sta šla v hlev in hlapcu rekla, naj jima pomaga osedlati konjička, mene in vprežnega osla.

Gustelj: »O, ti imaš pa ponija (konjička)! Pa še nisem vedel. Konjičke imam strašno rad!«

Peter: »Babica mi ga je dala.«

Gustelj: »Ali znaš konja jahati?«

Peter: »Znam, saj se že dve leti učim v jahalnici.«

Gustelj: »Jaz bi prav rad poskusil tvojega konjička.«

Peter: »Ne bi ti svetoval, ako se nisi učil konja jahati.«

Gustelj: »Učil se nisem, vem pa, da bi vsako žival lahko jahal.«

Peter: »Si konja že kdaj poskusil?«

Gustelj: »Kolikokrat že! Kdo pa konja ne zna jahati!«

Peter: »Kdaj si poskusil? Saj tvoj oče nima konj!«

Gustelj: »No ja, konj še nisem jahal, sem pa jahal osle, in to je vendar vseeno!«

Peter toliko da se ni glasno zasmel: »Gustelj, še enkrat ti rečem: Ako še nisi jahal konje, ti ne svetujem, da bi zajahal mojega konjička.«

Gustelj užaljen: »Le zakaj ne? Enkrat bi mi ga pa vendar lahko odstopil, saj ti ga ne bom snedel!«

Peter: »Nočeš me prav razumeti, prav rad ti ga dam, toda konjiček je precej živ in —«

Gustelj: »No kaj in?«

Peter: »In, če že hočeš res vedeti: utegnil bi te vreči na tla.«

Gustelj hudo užaljen: »Le ne skrbi, nisem tako neroden kakor ti misliš! Gre samo za to, če mi ga res hočeš posoditi. Znal ga bom prav tako dobro jahati kakor ti.«

Peter: »Tvoja glava tvoj svet, jaz sem te svaril. Vzemi torej konjička, jaz zajaham vprežnega osla, Hinko pa Sivčka.«

Gustelj stopi k poniju, ki postane nemiren in se parkrat vzpne. Gustelj ga s strahom opazuje.

»Drži ga dotelej, da ga zajaham!« reče hlapcu.

»Le brez skrbi! Živalca ni hudobna, nikar se ne boj!«

»Kdo pa se boji« vzklikne Gustelj. »Ali se ti zdi, da se bojim jaz, ki se ničesar ne bojim?«

Hinko šepne Petru: »Razven žabic.«

»Kaj praviš, Hinko? Kaj si pošepetal Petru?«

Hinko predno: »Eh, nič takega. Menda sem tamle v travi videl žabico.«

Gustelj se je vgriznil v ustnice in zardel, pa nobene zinil. Zavihtel se je na konjička in jel vleči za uzdo. Konjiček je začel ritati, Gustelj pa se je zagrabil za sedlo.

»Nikar ga ne vleci, napusti uzdo! Saj konj ni osel!« sve-tuje hlapec in se glasno smeje.

Jaz s Hinkotom sem stopal spredaj, za menoj pa Peter na vprežen oslu. Iz same hudobnosti sem se spustil v galop, ker sem vedel, da konjiček ne bo hotel ostati zadaj. In res me je takoj hotel prehiteti, jaz pa še bolj v dir. Peter in Hinko sta se veselo smejala, Gustelj se je pa krčevito oklenil konjičkove grive. Dirkali smo torej na vso moč in jaz sem trdno sklenil, da se ne ustavim prej, dokler ne bo Gustelj na tleh. Konjička so pa smeh in kriki še bolj podžgali, zato se je s tako silo pognal naprej, da me je prehitel. Jaz sem mu sledil takoj za petami in ga vselej, kadar se je skušal ustaviti, ugriznil v rep. Dobro četrť ure smo tako galopirali in pri vsakem koraku je le malo manjkalo, pa bi bil Gustelj padel s konjička, zato ga je tudi ves čas objemal okoli vratu. Hotel sem, da kmalu pade, zato sem konjička prav močno ugriznil v rep in začel s tolikšno silo brcati, da mu je Gustelj najprej zdrknil na vrat, takoj nato pa se preko sedlove glave prekucnil v travo in negibno obležal. Peter in Hinko sta mislila, da se je polomil, sta poskakala na tla in mu stekla na pomoč.

»Gustelj, Gustelj ali si ranjen?« sta vsa v skrbeh izpraševala.

Ko je stopil na noge, so se mu kolena šibila in zobje šklepetali. Peter in Hinko sta ga preiskala; ko pa ni bil ne opraskan ne ranjen ne polomljen, a je vse eno tako trepetal, sta ga tovariša gledala s pomilovanjem in gnusom.

»Prav žalostno je, če je kdo tako velik strahopetec«, je rekel Peter.

»Jaz — jaz — nisem strahopetec, — samo — samo — ustrašil sem se«, je med šklepetanjem zob izdaval Gustelj.

»Upam, da zdaj ne boš več zahteval mojega konjička; zahajaj torej mojega osla, jaz pa vzamem konjiča.«

Ne da bi čakal na odgovor, se je Peter zlahka zavihtel na konjiča.

»Jaz bi rajši Sivčka«, klavrno reče Gustelj.

»Kakor želiš, meni je prav«, odvrne Hinko. »Tu imaš torej Sivčka, a vprežni osel bo moj.«

Najprej mi je šinila v glavo misel, da se Gusteljnu sploh ne bi pustil zajahati. A takoj sem napravil drug načrt, ki bi ž njim svoje sovraštvo in hudobnost še bolj nasitil. Čisto mirno sem torej pustil, da me je sovražnik zakobalil in sem za konjičem precej zaostal. Ako bi me Gustelj hotel tepsti, da bi hitreje stopal, bi ga kratko malo stresel na tla.

Toda dobro je vedel, kako me imata Peter in Hinko rada, zato me je rajši pustil, naj stopam po svoji volji. A gledal sem na to, da sem ves čas stopal ob grmovju in pod njim, zlasti takim, ki ima velike trnje kakor črnika in robida. Mojemu jezdecu so bodeče veje kaj lepo česale obraz.

Potožil je svoje gorje Hinkotu, ta pa mu je rekel:

»Sivček samo take ljudi slabo nosi, ki jih ne mara; najbrž si tudi pri njem slabo zapisan!« (Dalje prihodnjič.)

Sveta Mati, to te prosim,
rane Kristusa naj nosim
vtisni v moje jih srce!

POŠTA MALEGA JEZUSA

Prečastiti g. p. Krizostom!

Dovolite, prečastiti gospod, da se tudi jaz oglasim v »Lučki«. Vsak mesec že težko pričakujem ta lepi list, ki nudi toliko koristnih in tudi zabavnih stvari. Zelo se mi dopadejo dogodbice iz življenja svetnikov. Ker pišete tudi o sv. maši, naj Vam povem, da tukaj v samostanu vsak drugi dan sv. mašo recitiramo. Sedaj znam že latinsko moliti »Slavo« in »Očenaš«. Učimo se tudi peti koralno sv. mašo.

Prav pridno tudi molimo za lep uspeh evharističnega kongresa. V ta namen je vsaka gojenka en dan v tednu »Jezusova lučka«. Ta dan prejme »Lučka« sv. obhajilo in večkrat obišče Jezusa ter moli za lep uspeh evharističnega kongresa. Vsaka prinese vsaj pet žrtvic na čast evharističnemu Kralju. Moj evharističen dan je torek.

Prisrčno Vas pozdravlja

Julka Oblak, Uršulinski samostan Ljubljana.

Prečastiti g. p. Krizostom!

Danes se prvič oglašam v Vašem prelepem lističu, ki mi je najdražji list med vsemi, kar jih prihaja v naš razred.

Rada čitam Vaše poučne spise in lepe pesmice. Posebno mi ugaja »Uhač« in pesem »Kristus, kraljuj!«

Tudi »Jezusove dneve« hočem izpolnjevati zvesto. Ker vem, da so božja lestva in nebesa.

Odločila sem se tudi, da se peljem v Ljubljano na evharistični kongres, da počastim Onega, ki mi je dal vse.

Prisrčno Vas pozdravlja in roko poljublja

Marija Matko, učenka II. raz. v Nazarjih.

Prečastiti gospod urednik Lučke!

Dovolite, da se tudi jaz po dolgem času enkrat oglasim v Lučki. Tudi jaz ne morem molčati, ker mi zelo ugaja Lučka. Že tretje leto jo prebram. Vabim tudi svoje součence, naj se naroče. Sem zelo reven, pa ne pustim Lučke, ker mi zelo ugaja. Nam jo prinašajo gospod katehet v šolo. Izpolnjujem »Jezusove dneve« vse za pripravo Evharističnega kongresa v Ljubljani. Vesel bom ako boste te moje prve vrstice objavili v prihodnji številki.

Zdaj pa presrčno pozdravljam Vas in Lučkarje.

Marinčič Tomaž, uč. Sv. Križ pri Litiji.

Za misijone so darovali:

Pukart Milica 2, Pukart Ivica 2, Gornik Tonica 2, Krefelj Marija 1, Vodovnik Stanko 1, Rop Marija 1.75, Fekner Slavka 1, Lenko Marija 0.50, Matko Marija 1.50, Gros Marija 1, Gros Angela 1, Klemše Marija 1, Velam Minka 1, Stifter Anica 1, Kranjc Ivanka 1, Verko Franca 0.50, Vodovnik Anica 1, Papež Tončka 0.50, Vratnik Ivan 0.25, Pečnik Franc 0.50, Krajner Slavka 1, Gornik Ana 0.50, Sabotin Frančiška 1, Pečnik Franca.

0.50, Kumar Anton 0.50, Vodovnik Blaž 0.25, Vodovnik Lizika 0.25, Matko Angela 0.50, Urtelj Betka 0.50.

Iz Ljubljane: Rozman Franc 2, Kalin Savel 0.50, Verovšek Marijan 0.50, Toni Uroš 1, Brichta Oton 22, Theuerschuh Joško 10, Slokar Bojan 1, Vovk Alojzij 0.75, Turk Stanko 1.

Stanijol in znamke je poslal Blatnik Franček iz Lukovice.

Bog povrni!

Za ubogo deklico **Jelco Spat**, ki se je na vlaku tako ponesrečila, da so ji morali odrezati obe nogi, so darovale **Klarice iz Ljubljane 80 Din**. Sirotica, ki je brez staršev in v veliki stiski, se darovalkam toplo zahvaljuje.

Rešitev uganke v 7. številki »Lučke«:

O Bog, ki si hotel, da se je po angelovem oznanenju tvoja Beseda v telesu blažene Marije Device učlovečila, daj, prosimo, da nas bo ona, ki o njej verujemo, da je resnično božja Mati, s priprošnjo pri tebi podpirala.

Pravilno so rešili:

Treven Jožica, Mirtič Sonja, Goli Josip, Rogelj Peter, Ploper Marjan, Pen Franc, Zrnec Franc, švajger Avgust, Kajbič Marija, Roter Franciška, Nežika Ropas, Zeunig Kristina, Znidaršič Anton, Baučer Dušan, Mocar Angelca, Preselnik Rezi, Domanjka Valentin, Mohorič Cilka, Kocman Milka, Manguša Angela, Druzovič Ernest, Rajh Lovro Stefančič Slavka, Derstvenšek stefi, Silij Edvard, Završnik Anica, Kajbič Ivana, Dvoršek Ana, Čadež Miroslava, Stergar Anuška, Klemenčič Martin, Likovnik Slavica, Abramovič Melita, Lipovšek Stefanija, Kraus Zofka, Kolšek Fani, Berce Ivana, Belc Zofija, Radej Anton, Stantar Marija, Brdnik Minka, Keršmanc Marica, Balaškovič Lojze, Lučkarice 3. oddelka iz Lichtethurnovega zavoda, Slabe Ivan, Zupančič Ivana, Zupančič Anica, Mešiček Anica, Zabukovec Milena, Papež Vida, Zadravec Ivan, Drobež Viktor, Završnik Ivan, Bregan Marija, Nežika Fak, Vranič Franc, Debelak Alojz, Cervek Marica, Jug Zlatica, Ručigaj Ljubica, Derstvenšek Pavla, Jazbinšek Anton, Seničar Janez, Kojčič Anica, Vovk Rudi, Santej Anica, Koštomaj Ivan, Kos Anton, Korošak Jože, Znidarko Franc, Paslanč Viljem, Ruper Franc Klančnik Ivanka, Česnik Slavica, Cinka Elizabeta, Milenaz Pepca, Barovič Frida, Felicijan Franc, Ocvirk Antonija, Gams štefka, Rančigaj Miroslava, Košir Franc, Grabner Marija, Karo Anton, Pirnat Angela, Cimperšek Berta, Vranič Kati, Vranič Marica, Hadner Marija, Seljak Sea, Maretič Milena, Hübner Silva, Babnik Olga, Malovrh Franciška, Petrovič Jožef, Kočar Marta, šeserko Ana, Rabzelj Minka, Golob Ivana, Derean Pavla, Čeh Hilda, Golouh Minka, Reven Zdravko, Strojni Antonija, Gomzi Franja, Por Marjan, Kajžar Franc.

Izžrebaní so bili: Zrnec Franc 3. r. v. n. š. Rudnik, Por Marijan 2. r. Moste, Kajbič Marija 5. r. Čeplje in Nežika Fak 4. r. Krčevina.

»Lučka z neba« stane za vse leto po pošti 5 Din, za Italijo 3 L., za Nemško Avstrijo 1 š. — Uredništvo in upravníštvo: Ljubljana, Marijin trg 4. — Izdajatelj in urednik: P. Krizostom Sekovanič O. F. M. — Tisk Misijske tiskarne v Domžalah. (J. Godina.)

JEZUSOVI DNEVI

MESEC

NAVODILO

Na levi so vprašanja, ki ti jih stavi tvoja vest. Na ta vprašanja vsak večer odkritosrčno odgovori! Proti desni so prazna okenca za vsak dan v mesecu. Če moreš odgovoriti na vprašanja z »da«, naredi v okence istega dne križec! Ako pa bi moral odgovoriti z »ne«, napiši ničlo! Jezus bo tvojega prizadevanja vesel in te bo blagoslovil.

Vse za Jezusa!

Ime:

Kraj:

Razred: